

Nebeški glas.

P
oslušaj, o poslušaj glas,
Ki v sveto, tiho noč zvení,
Z nebá prihaja na zemljó
In osrečuje vse stvarí :

„Mir bodi tebi, širni svet,
Mir tebi, ves pozemski rod,
Mir tebi, sleharno srce,
Ki krvaviš na zemlji tod !“

Poslušaj, o srce, ta glas,
In ne zakrkn se nikar !
Ta klic naj ti prodrè do dna,
Kjer ti divjá strastij vihar.

Naj te nocoj objame mir,
Naj nikdar ne zbeži iz té,
Naj stare ljuto moč željá,
In potlej — blagor ti, srce !

Kristina.

Narodna pesem.

D
a sem jaz ptičica, kam bi zletela ?
Tja bi zletela na štajersko stran ;
Ljubemu tam bi na okence sela,
Pa o zvestobi mu svoji bi pela,
Glasno mu pevala noč bi in dan.

Da sem jaz rožica, kje bi cvetela ?
Dragemu bila bi okenca kras ;
On bi me trgal, za trakom duhtela,
Ljubko duhtela bi, jasno žarela,
Da bi v nedeljo me zrla vsa vas.

Da sem jaz zvezdica, kam bi svetila ?
Ljubemu sevala bi na obraz,
Gledala lice mu, radost bi pila,
K sebi v višave ga sinje vabila,
Pôtlej presrečna, oh, bila bi jaz.

Gojko.

Breza.

K
ot žalujoča devica,
Zagrnjena v závoj tenák,
Z lasmi razpleténi — breza,
Vzdihuješ v mrzli zrak.

Vzdihuješ v nebó, da skoro
Premine ledeni vihár,
Vzdihuješ v nebó, da skoro
Zasíne vígredi žar.

Oj breza, nikari ne prôsi,
Da vrne se vígredi cvet !
Oj breza, prôsi, da dolgo
Zemljó še pokriva led !

Kedó se v vígredi žarni
Ozira ná-te, kedó ?
A v zimi se zdiš mi najlepše
Med vsemi drevesi drevó.

Gojko.

Verski dvom.

O
bdaja krog in krog me neprodiren,
Brezkončen mrak ;
Tu v temi tavam zbgan in nemiren,
Potrt, šibak !
Kakóv zlì duh me v noči tej podí,
Obupom silnim srce mi duši ?

Brezdanje žrelo pred nogó mi zija ;
Pekel temán !
V globini zelen plam vrší, se zvija ;
Pogled strašán !
Žveplen iz žrela v zrak valí se dim.
Oh, dih mi jemlje ! tresem se, medlím !

Pa čuj, nakrat miloben glas šepeče
Meni v uhó :
Pogledaj kvišku, zbegano človeče !
Poglej v nebó !
Nad teboj čuva vsemogočni Bog.
Ki sam rešiti more te nadlog.

Oh mili glas ! oh luč ! odkod mi siješ,
Razganjaš noč,
Ter nov mi up v potro srce liješ
In daješ moč ? . . .
Oh, vera sveta ! tvoj nebeški žar
Me ne zapústi več nikdar, nikdar !

Zamejski.